

SP. ZN.: SZ BZID 20305/24/3
SZ BZID
Č. J.: BZID 21644/24/OB/Tuc

VYŘIZUJE: Mgr. Pavel Šlesinger
TEL./E-MAIL: 548 426 186
slesinger@zidenice.brno.cz

Brno 21.10.2024

ROZHODNUTÍ O ODMÍTNUTÍ ČÁSTI ŽÁDOSTI

Úřad městské části města Brna Brno-Židenice (dále jen „**povinný subjekt**“) jako povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**informační zákon**“), v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 a ve spojení s ustanovením § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, rozhodl, že žádosti o poskytnutí informací ze dne 07.10.2024 č.j. BZID 20305/24/SO-OPI/Sle, doručené prostřednictvím e-mailové adresy [REDAKCE]
[REDAKCE] ve které požaduje informace cit.

„1.) Kdo je nájemce bytu na adrese [REDAKCE] páté poschodí, [REDAKCE]
2.) Od kdy je nájemce tohoto bytu.
3.) Které další osoby jsou v bytě nahlášeny.
4.) Od kdy jsou tyto další osoby v bytě nahlášeny.
Na těchto informacích mám právní zájem, jako nájemce bytu [REDAKCE] v [REDAKCE]
poschodí, [REDAKCE] (sousedící byt).“

se nevyhovuje a žádost se z části (v bodech 1 a 3) odmítá.

Odůvodnění

Dne 07.10.2024 byla povinnému subjektu doručena žádost o poskytnutí informací, ve kterých žadatel žádal o poskytnutí informací citovaných výše.

Podle ustanovení § 2 odst. 1 informačního zákona jsou povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, **územní samosprávné celky a jejich orgány** a veřejné instituce.

Z ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona plyne, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti **rozhodnutí o odmítnutí žádosti**, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Právo na informace je jedním ze základních lidských práv. Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v ustanoveních §

14 a 15 informačního zákona. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na zákonná ustanovení poskytnutí informace v souladu se žádostí. Omezení práva na informace je přesně vymezeno v ustanoveních § 7 až 12 informačního zákona. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy posoudit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací.

Ustanovení § 8a odst. 1 vymezuje ochranu osobních údajů. Podle tohoto ustanovení citlivé informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy posoudit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací. Za osobní údaj se považuje takový údaj, který buď v původním tvaru nebo po provedeném zpracování lze vztáhnout k určenému nebo určitelnému subjektu údajů. Pokud jsou tedy v žádosti požadovány údaje týkající se fyzické osoby, jejich poskytnutí [REDAKCE] Povinný subjekt se nedomnívá, že žadatelův právní zájem (spočívající v tom, že bydlí ve stejném bytovém domě) je dostačující k tomu, aby bylo narušeno právo dalších nájemníků a osob bydlících ve společné domácnosti na jejich soukromí. Ochrana osobních údajů v tomto případě vylučuje poskytnout požadované informace.

Podle čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod publikované pod č. 2/1993 Sb. (dále jen „Listina“) má podle odst. 1 každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno, podle odst. 2 má každý právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života, a podle odst. 3 má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Chráněným osobním údajem ve smyslu čl. 10 Listiny a podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) je jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.

S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2014, č. j. 1 As 78/2014 – 41, povinný orgán provedl test proporcionality. Judikaturou Ústavního soudu je tradičně aplikován při kolizi dvou základních práv (v tomto případě právo na informaci a právo na ochranu osobních údajů). Obecně vzato se test proporcionality aplikuje ve třech krocích. Prvním krokem je tzv. test vhodnosti, tedy jinými slovy odpověď na otázku, zda je omezení limitující lidské právo (v tomto případě právo na informace podle čl. 17 odst. 1 Listiny) způsobilé dosáhnout požadovaného cíle. V rámci druhého kroku, tedy tzv. testu nezbytnosti, je zkoumáno, zda neexistuje takové opatření, které je způsobilé dosáhnout stejného cíle přinejmenším ve stejné míře, a přitom je šetrnější vůči omezenému lidskému právu. Ve třetí fázi testu proporcionality (někdy nazývána jako test proporcionality stricto sensu, tedy test proporcionality v užším slova smyslu), dochází k samotnému měření mezi lidským právem a jeho omezením na jedné straně a na druhé straně mezi jiným lidským právem či veřejným zájem a jeho naplněním na úkor omezeného lidského práva. K otázce vhodnosti omezení práva na informace má povinný orgán za to, že neposkytnutí informací žadateli v bodech 1 a 3 je vhodným a v celém kontextu dané situace nevyhnutelným postupem, jelikož právě a pouze neposkytnutím těchto osobních údajů dojde zároveň k jejich ochraně. Z hlediska druhého kroku testu proporcionality, tedy tzv. testu nezbytnosti, je na tomto místě třeba konstatovat, že šetrnější či méně omezující opatření v této situaci povinný orgán z hlediska požadovaného cíle nespátruje. Povinný orgán uvádí, že již sama skutečnost, že povinný orgán neodmítl žádost o informace jako celek, dokazuje, že se povinný orgán snažil v co největší míře vyhovět žádosti žadatele a naplnit tak jeho právo na informace. Vzhledem k tomu, že zde žádná alternativa, která by byla k omezení práva na informace šetrnější, neexistuje, je rozhodnutí o částečném odmítnutí poskytnutí informací jediným možným postupem v dané věci. Z hlediska třetího kroku daného testu, tedy provedení testu proporcionality v užším slova smyslu, dochází k samotnému porovnání omezovaného

práva na informace podle čl. 17 odst. 1 Listiny a práva na ochranu osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje (viz § 8a odst. 1 informačního zákona). Povinný orgán uvádí, že je třeba (v souladu s rozhodovací praxí Ústavního soudu i Evropského soudu pro lidská práva) reflektovat – a to i při aplikaci komentovaného ustanovení § 8a informačního zákona, že respektování soukromého života v sobě musí zahrnovat do určité míry i právo na vytváření a rozvíjení vztahů s dalšími lidskými bytostmi. Ochrana osobnosti a soukromého života fyzických osob proto nesmí být interpretována restriktivně; v konkrétních věcech bude vždy potřeba zohlednit všechny jejich individuální okolnosti a v hraničních případech založit řešení na obecně akceptovaných pravidlech posouzení střetu práva na informace a práva na ochranu soukromého života, popř. osobních údajů v duchu zásady proporcionality (viz Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.,: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016). Poskytnutím informací o osobních údajích jako jména a příjmení by mohlo dojít k identifikaci těchto osob, přičemž specifická je okolnost, kdy jsou na tyto osobní [redacted] tím byt s konkrétní osobou. Povinný orgán dále uvádí, že vzhledem ke všem těmto informacím by došlo ke ztotožnění příslušné osoby. Jedná se o takové údaje, které mohou subjekt údajů samy o sobě poškodit, a může být v zájmu subjektu takovéto informace veřejnosti nesdělovat. S ohledem na výše uvedené převažuje dle povinného orgánu právo na ochranu osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje nad právem na informace. V této situaci, kdy žádost o informace směřuje ke zjišťování informací o nájemnících konkrétního bytu, kde v nájemních vztazích vystupují konkrétní fyzické osoby, mý povinný orgán za to, že právo žadatele na informace by mělo být omezeno. Povinný orgán důsledně zvažoval, zda by poskytnutím požadovaných informací nedošlo k ohrožení ochrany soukromí dotčených fyzických osob, popřípadě zda by omezení této ochrany bylo odůvodněno naléhavou společenskou potřebou. Došel k závěru, že poskytnutím požadovaných informací by byl soukromý život osob narušen. Současně je třeba si uvědomit, že právo na informace není bezbřehé, a že žadateli automaticky nevzniká právo na veškeré informace týkající se působnosti dotázaného povinného subjektu. Situace popsaná (právní zájem založený na bydlení ve společném bytovém domě) podle názoru povinného orgánu neodpovídá smyslu práva na informace, jímž je veřejná kontrola výkonu státní moci, veřejná kontrola státních orgánů, územně samosprávných celků a jejich orgánů a veřejných institucí. Informaci žadateli nelze poskytnout, neboť ji není možno považovat za předmět legitimního veřejného zájmu

Ze zde uvedených důvodů v návaznosti na ustanovení § 8a odst. 1) informačního zákona, Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), byla žádost o poskytnutí informací dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona **z části odmítnuta, a to v bodech 1 a 3 žádosti.**

K bodu 2 žádosti uvádíme následující:

Současný nájemník má být v nájmu od 01.08.2016.

K bodu 4 žádosti uvádíme následující:

Další osoba je v bytě hlášena od 01.01.2017

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání písemně nebo ústně do protokolu do 15 dnů ode dne jeho doručení k Magistrátu města Brna, Malinovského nám. 624/3, 602 00 Brno, prostřednictvím **Úřadu městské části města Brna Brno-Židenice**, Gajdošova 7, 615 00 Brno. Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po dni doručení rozhodnutí.

Odvolání musí mít náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu a současně dle ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

Ing. Jan Tuček
vedoucí Odboru bydlení

POČET STRAN
OBDRŽÍ

4

